

מ"ת 18581/10/14 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד נגד ארתור איזייב, שכמנוב ויצ'סלב

בית משפט השלום באשדוד

15 אוקטובר 2014

מ"ת 18581-10-14 משטרת ישראל נ' איזייב
מ"ת 18403-10-14 משטרת ישראל נ' שכמנוב
בפני כב' השופט עמית כהן
המבקשת משטרת ישראל תביעות- שלוחת אשדוד
נגד
המשיבים 1. ארתור איזייב
2. שכמנוב ויצ'סלב

החלטה

בפניי בקשה למעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

מבוא וטענות הצדדים

1. בכתב האישום אשר הוגש נגד המשיבים נטען כי בתאריך 5.10.14, לאחר יום כיף שהתקיים במסגרת עבודתם של נאשם 2 (להלן: "סלבה") והמתלונן, אנדריי נסטר (להלן: "אנדריי"), בו נאבקו סלבה ואנדריי בהסכמה ובהמשך התקוטטו, בשעה 19:30, או בסמוך לכך, הצטיידו סלבה באלה ונאשם 1 (להלן: "ארתור") בלום ברזל, הגיעו ביחד עם אחרים לאזור מגוריו של אנדריי ותקפו אותו בצוותא חדא עם אחרים. סלבה הכה את אנדריי באלה ובאגרופים, ארתור הכה אותו באמצעות לום והאחרים תקפו אותו בכל חלקי גופו באגרופים. כתוצאה מהאמור, נגרמו לאנדריי חבלות של ממש בדמות שפשופים וחבלות בגינם נזקק לקבלת טיפול רפואי בבית חולים. המבקשת מאשימה את המשיבים בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

2. בבקשה למעצר עד תום ההליכים (להלן: "הבקשה") נטען כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיבים המתבססות על עדויות אנדריי, עדים ועימותים שנערכו. נטען שעילת המעצר נגד המשיבים היא מסוכנות, בשים לב למיוחס להם והעובדה שהכו את אנדריי בצוותא חדא עם אחרים. העובדה שהמשיבים הצטיידו באלה ובלום והקדימו שיחת טלפון המזמינה את המתלונן להגיע סמוך למקום מגוריו, יש בה כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת מהמשיבים למתלונן.

ב- 10.10.14, במסגרת הצהרת תובע שהוגשה בעניינם של המשיבים, הורתה כב' השופטת גילת שלו על שחרורם של המשיבים בתנאי מעצר בית מלאים. ערר אשר הוגש על ההחלטה, בעמ"י 17385-10-14, התקבל וביהמ"ש המחוזי, מפי כב' השופט גד גדעון, הורה על הארכת המעצר עד ליום 12.10.14.

נוכח האמור, מבקשת המבקשת להאריך את מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם.

3. בדיון אשר התקיים ביום 14.10.14, חזרה ב"כ המבקשת על הנטען בבקשה והפנתה לעדויות השונות התומכות בנטען בבקשה. לטענת ב"כ המבקשת, עקב המסוכנות העולה ממעשי המשיבים, הגם שהם נעדרי עבר פלילי, יש להאריך את מעצרם עד לתום ההליכים נגדם.

4. ב"כ המשיבים טען, בין השאר, שאמנם סלבה תקף את אנדריי במקל, אך הוא מצא את המקל במקום; אין ראיות לכך שארתור הגיע למקום עם לום או שתקף את אנדריי עם לום ואין ראיות לכך שהמשיבים קבעו עם אנדריי סמוך לביתו, אלא מדובר בשכנים והאירוע היה סמוך למקום מגורי אנדריי והמשיבים.

לטענת ב"כ המשיבים, מדובר בשני משיבים נורמטיביים, בני 24, סלבה שירת במג"ב, ושניהם עובדים במקום עבודה מסודר כבר שנים.

ב"כ המשיבים מפנה להחלטתה של כב' השופט שלו, אשר בחנה באופן מעמיק את הערבים והחלופה המוצעת, והחליטה לשחרר את המשיבים במסגרת הבקשה למעצר ימים. החלטת כב' השופט גדעון בערר אשר הוגש על החלטת כב' השופט שלו, דנה בשלב של טרם הגשת כתב האישום ולא נקבע בה שיש צורך בתסקיר שירות מבחן כתנאי לשחרורם. ב"כ המשיבים הציע להפנות את המשיבים לשירות המבחן לקבלת תסקיר, אך ביקש שלא לעצורם עד לסיום הכנת התסקיר, אלא להדק את הפיקוח עליהם, באמצעות ערבים נוספים ואיזוק אלקטרוני.

דיון והכרעה

5. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ובחומר אשר הוגש לעיוני, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים ועילת מעצר, אולם ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר מהודקת. להלן אפרט נימוקיי.

ראיות לכאורה

6. הראיות בתיק כוללות בעיקר את הודעותיהם של המשיבים, אנדריי, אשתו של אנדריי- לנרה נסטר (להלן: "לנרה"), אביה של לנרה- אילמי אמזיב, בעלה של אחותה של לנרה- ויטלי ורניגורה ועימותים בין המשיבים לאנדריי ולנרה (להלן יכונן ארבעתם: "העדים").

מהעדויות עולה כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיבים תקפו את אנדריי (כך עולה מהודעותיהם של אנדריי, לנרה, אילמי אמזיב וויטלי ורניגורה) וסלבה תקף עם מקל (כך עולה מהודעותיהם של העדים והודעתו השנייה של סלבה).

הראיות לכך שארתור תקף את אנדריי באמצעות לום הן חלשות- היחיד שמעדותו עולה שיכול להיות שארתור תקף עם מוט ברזל הוא ויטלי ורניגורה, אך מהודעתו עולה שהוא אינו בטוח שארתור החזיק מוט ברזל; לעומת זאת, בהודעתו של אנדריי מיום 6.10.14 בשעה 21:38, בה זיהה את ארתור, הוא טען שארתור תקף אותו באגרופים ולא החזיק מאומה בידיו.

עילת המעצר

7. אין ספק שנוכח המיוחס למשיבים, קמה עילת מעצר של מסוכנות.

בחינת חלופת מעצר

8. בדיון אשר התקיים ביום 10.10.14 במ"י 13590-10-14 ו- 16475-10-14, בפני כב' השופטת גילת שלו, לאחר שהוגשה הצהרת תובע בעניינם של המשיבים, בחנה כב' השופטת שלו חלופות מעצר אשר הוצעו על ידי המשיבים. לאחר ששמעה את חקירותיהם של הערבים המוצעים, מצאה כב' השופטת שלו שהם ערבים ראויים ומאחר ומדובר בחלופות מחוץ לעיר שדרות, קבעה שיש לשחרר את המשיבים בתנאים הבאים:

8.1. סלבה- מעצר בית מלא בבית דודתו באשדוד; בפיקוח אחד משלושה מפקחים אותם היא בחנה, לסירוגין; איסור יצירת קשר עם אנדריי; הפקדת 3,000 ₪; חתימה על התחייבות עצמית וערבות הערבים בסך 10,000 ₪ כל אחת.

8.2. ארתור- מעצר בית מלא בבית דודו באופקים; בפיקוח אחד משלושה מפקחים אותם היא בחנה, לסירוגין; איסור יצירת קשר עם אנדריי; הפקדת 2,000 ₪; חתימה על התחייבות עצמית וערבות הערבים בסך 10,000 ₪ כל אחת.

9. כב' השופטת גד גרמן החליט בעמ"י 17385-10-14, ערר אשר הוגש על החלטת כב' השופטת שלו:

"... לאחר שעיינתי בתיק החקירה, ושקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי יש להתערב בהחלטת בית המשפט קמא ולהאריך את מעצרו של המשיבים עד ליום 12.10.14, לצורך הגשת כתב אישום. נראה כי המסוכנות הלכאורית שיש לייחס למשיבים על רקע האירוע, גבוהה משסבר בית המשפט קמא. המשיבים הם, לכאורה, שניים מתוך חבורה של 8-10 תוקפים כאמור. אם לא די בכך שהתקיפה בוצעה לכאורה על ידי חבורה כה גדולה, הרי שיש כמובן משקל רב לכך שלתקיפה קדם תכנון מוקדם, במסגרתו נאספו כלי הנשק הקרים (אלות ומוטות ברזל), והמתלונן הוזמן לזירת העבירה בתואנת שווא... אין כמובן לפסול שחרורם של המשיבים שהינם נעדרי עבר פלילי, אך נראה כי נכון יהא לאפשר הגשת כתב האישום כאשר המשיבים עצורים, ולבחון היטב ובאופן מעמיק, כל חלופה שתוצג, אל מול מסוכנותם הלכאורית של המשיבים, על רקע האירוע."

10. בבואי להכריע בבקשה, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

10.1. קיימים הבדלים בין שלב הצהרת התובע, בו נתן כב' השופטת גד גרמן את החלטתו, לבין השלב הנוכחי, בקשה למעצר עד תום ההליכים.

בשלב הצהרת תובע, יש לבחון אם קיימת עילה לכאורה לבקש את מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים; ניתן לעצור לתקופה קצרה שלא תעלה על 5 ימים; בית המשפט אינו נדרש להעמיק ולבדוק את עצמת הראיות, אלא בבסיסו הוא נשען על הצהרת התובע כי בכוונת התביעה להגיש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים; ובדרך כלל בית המשפט אינו בוחן בשלב זה חלופת מעצר.

לעומת זאת, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים, נדרשות ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים; תקופת המעצר המבוקשת היא ארוכה ועל בית המשפט לבחון חלופה ואם יש בה כדי לאיין את עילות המעצר.

10.2. כב' השופטת גד גרמן לא קבע בהחלטתו שניתן לשחרר את המשיבים רק לאחר הגשת תסקיר מעצר, אלא הורה

לשקול היטב ובאופן מעמיק כל חלופה שתוצג, אל מול מסוכנותם של המשיבים, על רקע האירוע המיוחס להם.

10.3. מהאירוע המיוחס למשיבים עולה כי מסוכנותם היא כלפי אנדריי, לכן יש לבחון האם ניתן לאיין מסוכנות זו. אני סבור שחלופת מעצר הדוקה, אשר תכלול מעצר בית מלא רחוק ממקום מגוריו של אנדריי, איזוק אלקטרוני, שני ערבים אשר יפקחו על כל משיב בכל עת והפקדת פיקדונות וערבויות, תאיין את המסוכנות הנשקפת ממעשי המשיבים ותקטין כמעט לחלוטין את הסיכון שהמשיבים יתקפו את אנדריי.

10.4. קיים הבדל בין סלבה, שהיה היוזם של האירוע וזה המוסכסך עם אנדריי, לבין ארתור, שסייע לסלבה ונגרר אחריו.

10.5. למשיבים אין עבר פלילי.

11. נוכח האמור לעיל וכאשר אני מביא בחשבון את הנחיותיו של כב' השופט גדעון, אני סבור שיש להפנות את המשיבים לקבלת תסקיר מעצר מטעם שרות המבחן.

אולם, אינני סבור שיש הכרח כי המשיבים ימשיכו לשהות במעצר עד לקבלת התסקיר, שעריכתו כרוכה בהמתנה של מספר שבועות, אלא יש לשחררם לחלופה הדוקה, במקום רחוק ממגוריו של אנדריי, בתנאי שיוצעו ערבים מתאימים, ובתנאים הבאים:

11.1. המשיבים יתייצבו לדיונים בעניינם וימנעו מלשבש הליכי משפט. ניתן להזמין את המשיבים באמצעות הטלפונים אשר יימסרו על ידי הערבים אשר ימצאו מתאימים לפקח על המשיבים. הטלפונים של הערבים יהיו זמינים בכל עת והזמנת המשיבים באמצעות הטלפון יהווה זימון כדין, ובתנאי שהמועד יודע גם לב"כ המשיבים.

11.2. נאסר על המשיבים ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם המתלונן, הנאשם השני או מי מעדי התביעה, עד תום ההליכים נגדם.

11.3. המשיבים יהיו בתנאי מעצר בית מלא, בפיקוח ערבים אשר יבחנו בדיון אשר נקבע ליום 15.10.14 ויימצאו מתאימים (ניתן להציע את הערבים אשר נבחנו על ידי כב' השופטת גילת שלו בדיון שהתקיים ביום 10.10.14 או אחרים), מחוץ לעיר שדרות, ובפיקוח שני ערבים בו זמנית. יובהר לערבים כי תנאי מתנאי הערבות הינו חובתם להימצא במחיצת המשיבים, וכן לפקח על תנועותיהם באופן הדוק ובאופן שלפחות שני ערבים ימצאו במחיצת כל אחד מהמשיבים 24 שעות ביממה. עוד מוטלת על כל אחד מהערבים החובה לדווח מיידית דבר כל הפרה למשטרת ישראל.

11.4. איזוק אלקטרוני לשני המשיבים, אשר יותקן עד ליום 21.10.14 ולא יהווה תנאי לשחרור.

11.5. נאשם 1 (ארתור) יפקיד סך של 5,000 ₪ ונאשם 2 (סלבה) יפקיד סכום של 7,500 ₪.

המשיבים יחתמו על התחייבות עצמית כל אחד ע"ס 15,000 ₪, כתנאי לשחרורם.

הערבים יחתמו על ערבות צד ג' ע"ס 15,000 ₪, כתנאי לשחרור.

11.6. הפיקדון והערבויות נועדו להבטיח, בין היתר עמידת המשיבים בתנאי השחרור, וכן: התייצבות לדיונים, התייצבות למאסר ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות, ככל שיוטל בתיק העיקרי, הבטחת תשלום קנס/פיצוי ככל שיוטלו בתיק העיקרי והבטחה מפני בצוע עבירות נוספות.

12. המזכירות תעביר עותק של החלטתי זו לשרות המבחן וליחידה לפיקוח אלקטרוני.
13. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, יהיה רשאי ב"כ המשיבים לבקש לעיין מחדש בתנאי השחרור.
14. התיק ינותב לכב' השופט רובין לביא, אשר תקבע אותו בהתאם ליומנה.

ניתנה היום, כ"א תשרי
תשע"ה, 15 אוקטובר
2014, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט